

Lovforslag nr. L 23. Fremsat den 3. oktober 1996 af justitsministeren (Bjørn Westh)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om euforiserende stoffer

(Strafskærpelse ved gentagen handel med hårde stoffer)

§ 1

I lov om euforiserende stoffer, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969, som æn-
dret ved § 1 i lov nr. 296 af 9. juni 1971 og § 2 i
lov nr. 160 af 28. april 1982, foretages følgende
ændringer:

1. I § 3 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved straffens udmåling skal det be-
tragtes som en betydeligt skærpene omstæn-
dighed, at der er tale om gentagne tilfælde af
salg af et særligt farligt eller skadeligt stof.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

2. § 3, *stk. 3*, ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgø-
relsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grøn-
land, men kan ved kongelig anordning sættes i
kraft for disse landsdele med de afvigelser,
som de særlige færøske og grønlandske for-
hold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en væsentlig skærpelse af straffniveaueet ved gentagen handel med små mængder hårde stoffer, herunder på gadeplan.

Denne handel har i den senere tid navnlig givet anledning til betydelige problemer i København (ikke mindst på Vesterbro) og i de større byer i provinsen. Der er typisk tale om handel med heroin og kokain, men der forekommer også handel med f.eks. amfetamin og ecstasy.

2. Gældende ret m.v.

2.1. Handel med narkotika kan straffes efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191.

Overtrædelse af *lov om euforiserende stoffer* straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Loven omfatter ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning samt besiddelse af de farlige stoffer, som sundhedsministeren ved bekendtgørelse bestemmer skal være omfattet af loven. Den gældende fortegnelse over euforiserende stoffer findes i bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993.

Efter *straffelovens § 191* straffes den, som i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag eller under andre særligt skærpene omstændigheder overdrager euforiserende stoffer, med fængsel indtil 6 år. Angår overdragelsen en betydelig mængde særligt farligt eller skadeligt stof, eller har overdragelsen af et sådant stof i øvrigt haft en særlig farlig karakter, kan straffen stige til fængsel i 10 år.

Ved afgørelsen af, om en konkret sag skal henføres under lov om euforiserende stoffer eller straffeloven – og ved strafudmålingen – lægges betydelig vægt på dels stoffets art og mængde, dels om der er tale om indførsel, salg eller lignende af professionel karakter. Ved indsmugling, overdragelse eller besiddelse med henblik på overdragelse af f.eks. *heroin* eller *kokain* henføres forholdet som udgangspunkt under straffelovens § 191 ved mængder på ca. 25

gram eller derover, mens den tilsvarende grænse for *amfetamin* er ca. 50 gram og for *hash* ca. 10 kilo, jf. herved Rigsadvokatens meddelelse nr. 7/1991. For så vidt angår *ecstasy* har der endnu ikke dannet sig en nogenlunde fast grænse, men i et konkret eksempel fra retspraksis er indførsel af 410 stk. ecstasy-piller henført under straffelovens § 191.

2.2. I den *handel med hårde stoffer*, som lovforslaget retter sig imod, sælges narkotika sædvanligvis i »salgspakker«, der rummer fra 0,01 gram til 0,2 gram heroin eller kokain. For så vidt angår de øvrige hårde stoffer sælges amfetamin typisk i lignende mængder, mens ecstasy sælges enkeltvis i pilleform. Selv om en straffesag omfatter adskillige handler henføres overtrædelserne derfor under lov om euforiserende stoffer.

Retspraksis i disse sager kan lidt forenklet sammenfattes derhen, at narkotikahandlere i 1. gangstilfælde – selv hvor sagen omfatter adskillige handler – idømmes en kortvarig frihedsstraf (10-14 dages hæfte) eller eventuelt en bøde. I 2. gangstilfælde er normalstraffen fra 10 dages hæfte til 30 dages fængsel. Ved et større antal handler er straffen noget højere.

Til illustration kan nævnes tre konkrete eksempler fra retspraksis om handel med *heroin* eller *kokain*:

Eksempel 1:

A blev første gang dømt for narkotikahandel i oktober 1994. Straffen blev fastsat til 10 dages hæfte for 3 handler à 0,1 gram. I oktober 1995 blev A igen dømt, denne gang for 11 handler omfattende i alt omkring 2,2 gram samt besiddelse af 0,65 gram med henblik på videresalg, og straffen blev fastsat til 30 dages fængsel.

Eksempel 2:

B blev første gang idømt 40 dages fængsel for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer i 1993. I oktober 1994 blev B for 18 handler à 0,1 gram idømt 30 dages hæfte. Den tredje dom blev afsagt i november 1995, hvor B idømtes 3 måneders fængsel for 18 handler omfattende i alt ca. 2 gram.

Eksempel 3:

C blev første gang dømt for narkotikahandel i oktober 1993. Straffen for 5 handler à 0,1 gram blev fastsat til 10 dages hæfte.

2.3. I august måned 1996 drøftede Justitsministeriet, Københavns Politi og overborgmesteren i København den åbenlyse narkotikahandel på Vesterbro. Den 17. september 1996 iværksatte Københavns Politi – efter en intens og målrettet observation rettet mod narkotikahandlen på Vesterbro – en nøje planlagt aktion mod et større antal narkotikahandlere, som overvågningen havde afdækket.

Under grundlovsforhørene den 18. september 1996 varetægtsfængslede Københavns Byret 2 personer, mens 11 blev løsladt. Herefter undlod Københavns Politi at fremstille yderligere personer med henblik på varetægtsfængsling. Den 19. september 1996 omgjorde Østre Landsret 10 af løsladelserne og stadfæstede de to afgørelser, hvor byretten havde varetægtsfængslet. I én sag stadfæstede landsretten byrettens løsladelse. Udgangen på sagerne blev således, at 12 personer blev varetægtsfængslet, mens 1 blev løsladt.

I løbet af oktober måned 1996 vil der ved Københavns Byret blive gennemført en lang række straffesager som udløber af den aktion, der blev indledt den 17. september 1996.

3. Justitsministeriets overvejelser

3.1. Handel med små mængder hårde stoffer, herunder på gadeplan, har som anført under pkt. 1 i den senere tid givet anledning til betydelige problemer forskellige steder i landet. Handlen foregår en del steder helt åbenlyst på gader og pladser, hvor også tilfældige forbipasserende bliver tilbudt at købe narkotika, eller i værtshuse og på diskoteker. Andre steder har narkotikahandlere indrettet »salgssteder« i lejligheder, hvor køberne indfinder sig, eventuelt efter, at kontakten er etableret på gaden. Denne kriminalitet er meget krænkende for befolkningens retsbevidsthed, og den fører til stor utryghed og mange gener for beboerne i de områder, hvor handlen foregår.

For at imødegå denne kriminalitet er der efter Justitsministeriets opfattelse behov for strengere straffe ved *gentagen* handel med hårde stoffer, selv om de enkelte handler kun angår små mængder narkotika. Det gælder, uanset om handlen foregår på gader og pladser, værtshuse eller diskoteker eller fra private lejligheder eller lignende. Erfaringen viser, at narkotikahandlerne har indrettet sig således, at de kun har forholdsvis små mængder narkotika på sig, for det tilfælde, at de anholdes og visiteres. De pågældende

skal naturligvis kun straffes i det omfang, der under en straffesag kan føres bevis for narkotikahandel. Strafdomspraksis bør imidlertid fremover i højere grad markere en afstandtagen fra den systematiske handel med hårde stoffer ved en mere markant strafsøkærpelse ved gentagne handler.

Uanset, at der verserer en lang række straffesager ved Københavns Byret, jf. ovenfor under pkt. 2.3., hvor anklagemyndigheden vil påstå en vis skærpelse af straffene, finder Justitsministeriet det rigtigt, at Folketinget får lejlighed til at tage stilling til det fremtidige strafniveau i sager af denne karakter.

Justitsministeriet har i den forbindelse overvejet, om der er behov for en forhøjelse af den øvre strafferamme på 2 år i lov om euforiserende stoffer eller – alternativt – en ændring af afgrænsningen mellem lov om euforiserende stoffer og straffelovens § 191.

Det er imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke nødvendigt eller hensigtsmæssigt med sådanne ændringer, når der alene tilsigtes en strafsøkærpelse med hensyn til den nævnte handel med små mængder narkotika. Denne virkning opnås bedst ved en bestemmelse målrettet mod netop denne form for narkotikahandel, frem for f.eks. en generel forhøjelse af den øvre strafferamme i lov om euforiserende stoffer fra 2 års fængsel til 3 års fængsel.

Det kan i den forbindelse fremhæves, at i tilfælde, hvor der bliver tale om udmåling af en straf på mere end 4-6 måneders fængsel, vil forholdet – hvis der er tale om hårde stoffer – typisk blive henført under straffelovens § 191, der som anført ovenfor under pkt. 2.1. har en strafferamme på op til 6 eller 10 års fængsel. Der er derfor ikke behov for et højere strafmaksimum end 2 år i lov om euforiserende stoffer. Tværtimod vil en sådan ændring kunne have den virkning, at flere forhold ville blive henført under lov om euforiserende stoffer i stedet for under straffeloven.

Justitsministeriet foreslår derfor, at det ved en ny strafsøkærpelsesbestemmelse i lov om euforiserende stoffer fastslås, at det ved strafudmålingen skal betragtes som en betydeligt skærpende omstændighed, at der er tale om gentagne tilfælde af salg af et særligt farligt eller skadeligt stof.

Bestemmelsen skal finde anvendelse, både hvor den pågældende tidligere er dømt for handel med hårde stoffer, og hvor der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse. Bestemmelsen skal endvidere omfatte ikke blot tilfælde af gennemførte salg, men også besiddelse med henblik på salg.

3.2. De personer, der dømmes for salg af mindre mængder narkotika, er for en dels vedkommende selv narkomaner, der gennem narkotikahandel tje-

F. t. l. vedr. euforiserende stoffer

ner penge til at finansiere deres eget narkotikaforbrug. Som et led i den forstærkede indsats mod narkotikahandel på gadeplan m.v., vil Justitsministeriet derfor tage initiativ til, at der fremover kan tilbydes personer, der idømmes lidt længere frihedsstraffe for narkotikahandel, mulighed for at indlede relevant *behandling* mod narkotikamisbrug under afsoningen.

Den nærmere udformning af behandlingstilbudene vil ske i et samarbejde med kriminalforsorgen og Socialministeriet.

3.3. Idet der ved »en handel« forstår salg – eller besiddelse med henblik på salg – af én salgspakke bestående af fra 0,01 gram til 0,2 gram heroin eller kokain, kan *den tilsigtede skærpelse af strafudmålingen* i denne type sager beskrives således:

Med hensyn til *1. gangstiltfælde* forudsættes det, at blot 5-10 handler som udgangspunkt vil udløse en straf på *30-60 dages fængsel* mod 10-14 dages hæfte i dag. Mere end 10 handler bør som udgangspunkt udløse en straf på *3 måneders fængsel* mod 10-14 dages hæfte i dag.

Det forudsættes endvidere, at straffen i *2. gangstiltfælde* ved blot 3 handler som udgangspunkt skal være 3 måneders fængsel. Er der tale om mere end 3 handler, fastsættes en forholdsmæssig strengere straf. Hvor normalstraffen i *2. gangstiltfælde* i dag er 10-30 dages hæfte eller fængsel, vil forslaget således indebære *mindst en tredobling af straffen*.

Har den pågældende *to eller flere tidligere domme* for narkotikahandel bag sig, forudsættes det, at straffen ved ny narkotikakriminalitet fastsættes til *mere end 3 måneders fængsel*. Hvor meget mere end 3 måneders fængsel, der kommer på tale, vil bl.a. afhænge af, hvor mange handler den aktuelle sag omfatter.

For andre hårde stoffer end heroin eller kokain – f.eks. amfetamin eller ecstasy – forudsættes straffen fastsat med udgangspunkt i de nævnte retningslinier efter stoffernes relative farlighed. Inden for det område, som lovforslaget omfatter, forudsættes således ingen ændringer i det indbyrdes forhold mellem straffene for handel med forskellige typer af hårde stoffer.

Det er imidlertid ikke hensigten med dette lovforslag at ændre strafudmålingen for andre typer overtrædelser af lov om euforiserende stoffer eller strafelovens § 191. Det forudsættes således, at strafskærpelsen i sager om gentagen handel med små mængder hårde stoffer ikke får afledede virkninger over for hverken mildere lovovertrædelser (f.eks. besiddelse til eget forbrug) eller grovere lovovertrædelser (f.eks. indsmugling eller handel med større mængder narkotika).

3.4. Det forhold, at der efter de ovenfor under pkt. 3.3. anførte retningslinier ved fastsættelsen af straffen tages hensyn til antallet af handler, indebærer ikke, at politiet skal observere mistænkte over en længere periode med henblik på at samle beviser for et stort antal handler, inden sagen indbringes for retten. Det er derimod hensigten, at politiet skal kunne gribe ind med det samme, når der konstateres handel med selv små mængder hårde stoffer. Forslaget forudsættes således i overensstemmelse med det under pkt. 3.3. anførte at indebære, at straffen i gentagelsestiltfælde (ved anden eller tredje dom) fastsættes til 3-6 måneders fængsel selv ved få handler.

Det forudsættes endvidere, at politiet begærer de sigtede narkotikahandlere varetægtsfængslet, når betingelserne herfor er opfyldt, jf. herved Østre Landsrets kendelser af 19. september 1996, som er omtalt ovenfor under pkt. 2.3.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Forslaget om en væsentlig skærpelse af strafniveauet ved gentagen handel med hårde stoffer vil medføre en forøgelse af strafmassen.

Det er behæftet med stor usikkerhed at vurdere omfanget af denne forøgelse. Hvis udgangspunktet tages i et uændret antal domfældelser for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, vil forslaget således – i hvert fald på kort sigt – medføre et betydeligt øget pladsbehov i kriminalforsorgens institutioner. Efter en beregning på basis af statistikken vedrørende domfældelser for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer i 1994 skønner kriminalforsorgen således, at forslaget vil medføre en øget strafmasse svarende til noget over 50 pladser. En sådan strafmasse skønnes, hvis den afsønes i en åben institution med almindelige afsoningspladser, at indebære merudgifter til éngangsomkostninger til anlæg på 20 mio. kr. og driftsudgifter på 16 mio. kr. årligt.

En intensiveret politimæssig indsats og den foreslåede strafskærpelse må imidlertid antages at ville medføre et ændret kriminalitetsmønster på dette område. Det er således ikke realistisk fuldt ud at basere en beregning af det øgede pladsbehov på det eksisterende kriminalitetsmønster. På nuværende tidspunkt er det ikke muligt nærmere at angive den fremtidige udvikling i kriminalitetsmønsteret og dermed udviklingen i strafmassen.

Herudover stilles der forslag om øget behandling til domfældte narkomaner. Det bemærkes i den forbindelse, at den øgede afsoningskapacitet, der er beskrevet nedenfor, vil blive etableret i form af kontraktfængselsafdelinger, hvorved kriminalforsor-

gens handleplan mod narko i fængslerne kan følges op.

Det er således behæftet med stor usikkerhed at vurdere forslaget ressourcemæssige konsekvenser for kriminalforsorgen i de kommende år. Det skønnes foreløbigt, at det vil være forsvarligt at lægge til grund, at forslaget umiddelbart i 1997 vil medføre behov for yderligere 30 afsoningspladser. Ved etablering af disse afsoningspladser som henholdsvis en lukket og en åben kontraktsfængselsafdeling (narko-fri) vil merudgifterne for kriminalforsorgen udgøre 8 mio. kr. i engangsudgifter til anlæg og 13 mio. kr. i årlige driftsudgifter, heraf 10 mio. kr. i lønsum. Da kriminalforsorgens belægningsprocent i forvejen er høj – bl.a. som følge af strafskærpelser på visse andre områder – er det centralt, at der medio 1997 kan ske en vurdering af ressourcebehovet i lyset af indhøstede erfaringer, samt at lovforslagets langsigtede konsekvenser også kan indgå ved fastsættelsen af Justitsministeriets bevillingsmæssige rammer i de følgende år.

Lovforslaget har ingen miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

5. Orientering om lovforslaget

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret, retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Advokatrådet, Det Danske Center for Menneskerettigheder og Nævnet for Etnisk Ligestilling.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilaget til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Til nr. 1

Ved den foreslåede ændring af § 3 i lov om euforiserende stoffer tilsigtes en generel og meget betydelig skærpelse af strafudmålingen for gentagen handel med små mængder hårde stoffer, herunder på gadeplan, jf. nærmere pkt. 3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Ved *gentagne* tilfælde af salg forstås ikke alene tilfælde, hvor den tiltalte tidligere er dømt for handel

med hårde stoffer (egentlig gentagelsesvirkning), men også tilfælde, hvor der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse (sammenstød af forbrydelser). Det er således ikke en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at betingelserne i straffelovens § 81 om den egentlige gentagelsesvirkning er opfyldt.

Bestemmelsen omfatter ikke blot tilfælde af gennemførte salg, men også besiddelse med henblik på salg, jf. herved straffelovens § 21 om forsøg. Begrebet salg omfatter i denne sammenhæng ikke alene overdragelse mod kontant betaling, men også bytte af narkotika med varer eller tjenesteydelser.

Begrebet »et særligt farligt eller skadeligt stof« anvendes også i straffelovens § 191, stk. 1, 2. pkt. Herved forstås hårde stoffer som f.eks. heroin og kokain, jf. Folketingstidende 1974/75 (2. samling), Tillæg A, sp. 1621, men ikke hash. Som særligt farlige eller skadelige stoffer anses i praksis også f.eks. amfetamin eller ecstasy.

Til nr. 2

Ophævelsen af § 3, stk. 3, i lov om euforiserende stoffer er en tilpasning som følge af ændringer i retsplejeloven, der har gjort bestemmelsen overflødig.

Det nugældende § 3, stk. 3, 1. pkt., fastslår, at sager om overtrædelse af lov om euforiserende stoffer skal behandles som politisager. Sondringen mellem politisager og statsadvokatsager blev imidlertid opgivet ved lov nr. 385 af 20. maj 1992, og adgangen til at påtale lovovertrædelser tilkommer nu i almindelighed politimesteren.

Det nugældende § 3, stk. 3, 2. pkt., fastslår, at ransagning og beslaglæggelse kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager. Efter de nugældende bestemmelser i retsplejeloven afhænger adgangen til at anvende de nævnte efterforskningsskridt af strafferammen for lovovertrædelsen. Med en strafferamme i lov om euforiserende stoffer, hvorefter der kan idømmes bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, er kriminalitetskravet for ransagning og beslaglæggelse opfyldt, og bestemmelsen er således uden betydning.

Til § 2

Henset til lovændringens karakter foreslås det, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen.

Loven finder efter almindelige principper, jf. herved straffelovens § 3, alene anvendelse på lovovertrædelser, der begås efter lovens ikrafttræden. Når en sådan lovovertrædelse skal pådømmes ved domstolene, skal der imidlertid som skærpene omstændighed lægges vægt på tidligere domme for narkoti-

kahandel, uanset om de er afsagt efter de før ikrafttrædelsen af denne lov gældende regler.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde. Den indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog sættes i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af den bestemmelse,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om euforiserende stoffer, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969, som æn-
dret ved § 1 i lov nr. 296 af 9. juni 1971 og § 2 i
lov nr. 160 af 28. april 1982, foretages følgende
ændringer:

1. I § 3 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved straffens udmåling skal det be-
tragtes som en betydeligt skærpende omstæn-
dighed, at der er tale om gentagne tilfælde af
salg af et særligt farligt eller skadeligt stof.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

2. § 3, *stk. 3*, ophæves.

»§ 3. Overtrædelse af denne lov eller de i
medfør af den udfærdigede forskrifter straffes
med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. På
samme måde straffes den, der ved meddelelse
af urigtige eller vildledende oplysninger eller

ved svigagtig fortielse opnår eller søger at op-
nå tilladelse i henhold til loven eller forskrif-
terne, eller som handler i strid med vilkår for
en given tilladelse. På samme måde straffes
endvidere den, der ved henvendelse om en re-
cept eller rekvisition på et af de i § 2 eller 2 a,
jfr. § 2, omhandlede stoffer eller om anden
ordination af stoffet giver urigtig skriftlig op-
lysning om sit navn, sin bopæl eller sin stil-
ling.

Stk. 2. Med samme straf som anført i *stk. 1*
straffes den, som forsætligt modtager eller
skaffer sig eller andre del i en vinding, der er
erhvervet ved en af de i *stk. 1*, 1. pkt., omfattet
lovovertrædelse, samt den, som ved opbeva-
ring, transport, hjælp til afhændelse eller på
lignende måde forsætligt virker til at sikre en
anden udbyttet af en sådan overtrædelse.

Stk. 3. Sagerne behandles som politisager.
De retsmidler, der er nævnt i retsplejelovens
kapitel 72 og 73, finder anvendelse i samme
omfang som i statsadvokatsager.

Skriftlig fremsættelse (3. oktober 1996)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer. (Strafskærpelse ved gentagen handel med hårde stoffer).

(Lovforslag nr. L 23).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en væsentlig skærpelse af straffniveauet ved gentagen handel med små mængder hårde stoffer, herunder på gadeplan.

Denne handel har i den senere tid navnlig givet anledning til betydelige problemer i København (ikke mindst på Vesterbro) og i de større byer i provinsen. Der er typisk tale om handel med heroin og kokain, men der forekommer også handel med f.eks. amfetamin og ecstasy.

Handlen foregår en del steder helt åbenlyst på gader og pladser, hvor også tilfældige forbi-passerende bliver tilbudt at købe narkotika, eller i værtshuse og på diskoteker. Andre steder har narkotikahandlere indrettet »salgssteder« i lejligheder, hvor køberne indfinder sig, eventuelt efter, at kontakten er etableret på gaden. Denne kriminalitet er meget krænkende for befolkningens retsbevidsthed, og den fører til stor utryghed og mange gener for beboerne i de områder, hvor handlen foregår.

For at imødegå denne kriminalitet er der efter regeringens opfattelse behov for strengere straffe ved gentagen handel med hårde stoffer, selv om de enkelte handler kun angår små mængder narkotika. Det gælder, uanset om handlen foregår på gader og pladser, værtshuse eller diskoteker eller fra private lejligheder eller lignende. Erfaringen viser, at narkotikahandlerne har indrettet sig således, at de kun har forholdsvis små mængder narkotika på sig for det tilfælde, at de anholdes og visiteres. Strafmålingspraksis bør imidlertid fremover i højere grad markere en afstandtagen fra den

systematiske handel med hårde stoffer ved en mere markant straffskærpelse ved gentagne handler.

Det foreslås derfor, at det ved en ny straffskærpelsesbestemmelse i lov om euforiserende stoffer fastslås, at det ved strafudmålingen skal betragtes som en betydeligt skærpende omstændighed, at der er tale om gentagne tilfælde af salg af et særligt farligt eller skadeligt stof. Herved forstås f.eks. heroin, kokain, amfetamin eller ecstasy, men ikke hash.

Medmindre der er tale om et begrænset antal handler, skal der efter forslaget idømmes flere måneders ubetinget fængsel i gentagelses-tilfælde.

Uanset at der for tiden verserer en lang række straffesager ved Københavns Byret, hvor anklagemyndigheden vil påstå en vis skærpeelse af straffene, finder jeg det rigtigt, at Folketinget får lejlighed til at tage stilling til det fremtidige straffniveau i sager af denne karakter.

De personer, der dømmes for salg af mindre mængder narkotika, er for en dels vedkommende selv narkomaner, der gennem narkotikahandel tjener penge til at finansiere deres eget narkotikaforbrug. Som et led i den forstærkede indsats mod narkotikahandel på gadeplan m.v., vil Justitsministeriet derfor tage initiativ til, at der fremover kan tilbydes personer, der idømmes lidt længere frihedsstraffe for narkotikahandel, mulighed for at indlede relevant behandling mod narkotikamisbrug under afsoningen.

I forslaget nævnes det endvidere, at de afsoningspladser, som lovforslaget nødvendiggør, vil kunne etableres som narkofri kontrakt-fængselsafdelinger.

Endelig bemærkes, at selv om loven om euforiserende stoffer henhører under sundhedsministeren, fremsættes dette lovforslag, som alene vedrører lovens straffbestemmelse, af justitsministeren.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.